

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Guzun Chiril, reprezentat de avocatul Petru Coșleț,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Guzun Chiril împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 5 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-296/24

PIGD 2-21146852-01-3ra-27032024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Chișinău – jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Guzun Chiril, reprezentat de avocatul Petru Coșleț,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 octombrie 2021 Guzun Chiril a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI (IGPF) privind anularea actelor administrative contestate, obligarea autorității să emită un act administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Reclamantul a menționat că a fost angajat prin concurs în funcția de Inspector principal - șef gardă în cadrul Serviciului de control al regimului de acces al Sectorului Poliției de Frontieră nr. 1 din Direcția regională Centru a IGPF. Și-a exercitat atribuțiile potrivit fișei postului, fără a avea sancțiuni disciplinare.

3. La 24 iunie 2021 a participat la concursul pentru ocuparea funcției vacante de ofițer principal în cadrul Serviciului 11 - trafic ilicit de droguri al Direcției investigații speciale, fiind desemnat câștigător al concursului.

4. Ulterior numirii lui Rosian Vasiloii în funcția de șef al IGPF, reclamantul susține că a fost în mod repetat atenționat de acesta „să-și caute de lucru în altă parte”, motivul invocat fiind implicarea politică a soției reclamantului, Guzun Natalia, candidat pe listele unui partid de opoziție la alegerile parlamentare anticipate din 11 iulie 2021, responsabilă de raioanele Drochia, Edineț, Rîșcani, Briceni și Donușeni - raioane față de care, potrivit susținerilor, șeful IGPF ar fi avut atribuții politice din partea partidului aflat la guvernare. Inițial, reclamantul nu a dat curs acestor atenționări.

5. La 23 august 2021, prezentându-se la serviciu, i-a fost adus la cunoștință Ordinul șefului IGPF nr. 324ps „Cu privire la personal”, prin care s-a dispus trimiterea în deplasare, în interes de serviciu, la SPF „Giurgiulești-1” din Direcția regională Sud, pentru perioada 23.08.2021 - 21.10.2021, cu îndeplinirea obligațiilor funcționale stabilite prin dispoziții de serviciu.

6. Reclamantul s-a conformat și s-a prezentat la SPF „Giurgiulești-1”. La fața locului a constatat că nu existau funcții vacante similare celei deținute la DR Centru. În consecință, conducerea sectorului i-a indicat să îndeplinească atribuții de santinelă la poarta unității. Reclamantul conchide că deplasarea nu avea un interes de serviciu real și un scop legitim, ci un scop vădit degradant și discriminatoriu pe criterii politice, raportat la funcția sa de inspector principal - șef gardă.

7. Pentru data de 6 septembrie 2021, reclamantul a fost chemat la sediul IGPF, mun. Chișinău, str. Petricani 19, unde i-a fost retrasă legitimația de serviciu și i-au fost prezentate două ordine:

- Ordinul nr. 485 din 26.08.2021, prin care s-a anulat concursul pentru funcția de ofițer principal al Serviciului 11 - trafic ilicit de droguri al Direcției investigații speciale, concurs pe care reclamantul îl câștigase;

- Ordinul nr. 350ps din 06.09.2021, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu ale reclamantului, prin concediere din funcția de Inspector principal - șef gardă în cadrul Serviciului de control al regimului de acces al SPF nr. 1, DR Centru, IGPF.

8. Reclamantul consideră că ordinele menționate reprezintă acte administrative individuale emise cu exces de putere și cu încălcarea principiilor legalității, imparțialității și nediscriminării, întrucât anularea concursului s-a făcut după desemnarea sa drept câștigător, fără temeiuri reale și obiective; trimiterea în deplasare și atribuțiile efectiv impuse (santinelă) au avut caracter vexator și nu corespund funcției și calificării sale; concedierea a fost nelegală și neîntemeiată, fiind consecința unui tratament discriminatoriu motivat politic.

9. În temeiul celor expuse, reclamantul a solicitat anularea ordinelor contestate; obligarea IGPF să emită actul administrativ favorabil corespunzător situației sale profesionale (inclusiv valorificarea rezultatului concursului câștigat); încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

10. Reclamantul Guzun Chiril a contestat, prin cerere prealabilă, ordinele nr.324ps din 23.08.2021 și nr. 485 din 26.08.2021, considerându-le ilegale. Totodată, a apreciat ca fiind ilegal și Ordinul nr. 350ps din 06.09.2021, prin care au fost încetate raporturile sale de serviciu prin concediere, invocând următoarele motive:

11. În motivarea concedierii, pârâtul a reținut că reclamantul ar fi fost condamnat prin sentința Judecătoria Botanica din 26.09.2013, inclusiv cu pedeapsa complementară a interdicției de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În consecință, acesta ar fi fost concediat.

12. Totuși, în același ordin, pârâtul a menționat că sentința respectivă a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău, menținută de Curtea Supremă de Justiție, astfel încât invocarea acesteia drept temei al concedierii este lipsită de fundament.

13. Pârâtul a motivat suplimentar concedierea prin faptul că, la 25.08.2021, IGPF ar fi transmis o interpelare către Interpol, solicitând date privind o eventuală căutare internațională a reclamantului în ultimii 10 ani. Prin răspunsul Direcției cooperare polițienească internațională nr. 34/10-16475-21, s-ar fi comunicat că reclamantul, potrivit Registrului irlandez al sosirilor, ar fi fost depistat la aeroportul din Dublin și ar fi introdus ilegal țigări prin contrabandă.

14. Cu toate acestea, pârâtul nu a prezentat nicio hotărâre judecătorească pronunțată de instanțele irlandeze; nu au fost anexate înscrisuri probatorii care să confirme afirmațiile invocate; la solicitarea reclamantului de a consulta dosarul personal, accesul i-a fost refuzat, fiindu-i limitat inclusiv accesul în incinta Inspectoratului.

15. În lipsa unor probe certe, pârâtul a concluzionat că reclamantul „nu mai are o reputație ireproșabilă” și, în baza acestei constatări subiective, a dispus concedierea sa.

16. Reclamantul consideră Ordinul nr. 350ps din 06.09.2021 ilegal și discriminatoriu, întrucât măsura concedierii a fost determinată de apartenența politică a soției sale, Guzun Natalia, candidat pe listele unui partid de opoziție la alegerile parlamentare din 11.07.2021.

17. Soția reclamantului a fost responsabilă de aceleași raioane (Drochia, Edineț, Rîșcani, Briceni, Dondușeni), unde șeful IGPF, Rosian Vasilo, activa electoral pe

listele partidului aflat la guvernare. Din acest motiv, concedierea apare ca o implicare politică.

18. Ordinul contestat contravine Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, deoarece reclamantul a fost angajat în urma unui concurs public, fiind desemnat câștigător; pe întreaga durată a exercitării funcției a respectat criteriile legale și nu a avut sancțiuni disciplinare; a promovat ulterior un alt concurs (pentru funcția de ofițer principal în cadrul Serviciului 11 - trafic ilicit de droguri), confirmând încă o dată că corespundea criteriilor de profesionalism și integritate; concedierea nu indică în mod clar și obiectiv motivele concrete de incompatibilitate sau necorespondere.

19. În consecință, Ordinul nr. 350ps este ilegal deoarece se bazează pe o condamnare inexistentă (anulată prin decizii definitive ale instanțelor superioare); face trimitere la informații neverificate și fără valoare probatorie; încalcă principiile legalității, imparțialității și nediscriminării; este emis cu exces de putere, cu scop de represalii politice.

20. Reclamantul solicită instanței:

- anularea Ordinului nr. 350ps din 06.09.2021 emis de șeful IGPF, ca fiind ilegal;
- restabilirea în funcția de Inspector principal - șef gardă în cadrul Serviciului de control al regimului de acces al SPF nr. 1, DR Centru, IGPF;
- obligarea pârâtului la plata salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și a onorariului de asistență juridică.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 5 aprilie 2023, acțiunea depusă de Chiril Guzun s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La 6 aprilie 2023, avocatul Petru Coșleț, acționând în interesele lui Chirii Guzun, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 5 aprilie 2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Guzun Chiril. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 5 aprilie 2023.

24. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că obiectul cauzei îl constituie acțiunea formulată de reclamantul Chiril Guzun, prin care acesta contestă Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 350ps din 06.09.2021 „Cu privire la concedierea funcționarului public cu statut special Guzun Chiril”, prin care s-a dispus încetarea raporturilor sale de serviciu prin concediere din

funcția de Inspector principal - șef gardă al Serviciului de control al regimului de acces al Sectorului Poliției de Frontieră nr. 1 al Direcției regionale Centru a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

25. Din cuprinsul ordinului contestat rezultă că încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul a fost dispusă în temeiul art. 38 alin. (1) lit. 1) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, dispoziție legală care prevede că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate înceta în cazul prezentării unor documente false, furnizării de informații denaturate sau tăinuirii unor fapte ce ar împiedica încadrarea în funcția publică. Alin. (2) prevede, că încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)–l), t) și u) are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

26. În acest context, instanța de apel a specificat că, în ceea ce privește condiția de bază pentru accederea în funcțiile publice cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne, legiuitorul pune un accent deosebit pe reputația ireproșabilă a persoanei, prevalând percepția generală asupra conduitei acesteia în societate.

27. Cu raportare la speță, instanța de apel a reținut că, până la data emiterii ordinului contestat, în contextul participării reclamantului la concursul pentru ocuparea funcției vacante de ofițer principal al Serviciului 11 – Trafic Ilicit de Droguri din cadrul Direcției Investigații Speciale, autoritatea publică – Inspectoratul General al Poliției de Frontieră – a dispus demararea procesului de examinare a dosarului personal al acestuia.

28. În cadrul procesului examinării dosarului personal, s-a constatat că Chiril Guzun prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 26.09.2013 a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei – amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani.

29. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18.05.2016, prin care apelul inculpatului Guzun Chiril s-a admis și s-a casat sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău 26.09.2013, Guzun Chiril a fost recunoscut vinovat în baza art.327 alin.(1) Cod penal, fiind eliberat de pedeapsă penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, potrivit art.60 Cod penal.

30. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.10.2016 recursul declarat de către Guzun Chiril a fost declarat ca fiind inadmisibil.

31. Totodată s-a reținut că, la 25.08.2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a expediat în adresa Direcției cooperare polițienească internațională a Inspectoratului General al Poliției solicitarea nr. 35/2-3-4689, prin care s-a revendicat verificarea, prin consultare a bazelor de date ale Organizației Internaționale a Poliției Criminale - Interpol, dacă angajatul Poliției de Frontieră, Chiril Guzun s-a aflat în căutare internațională în ultimii 10 ani.

32. Prin răspunsul nr. 34/10-16475-21 din 28.08.2021, Direcția cooperare polițienească internațională a IGP a adus la cunoștință IGPF, faptul că, în conformitate cu Registrul irlandez de evidență al sosirilor, Guzun Chirii a fost întâmpinat la aeroportul din Dublin la următoarele date/perioade, introducând ilegal

prin contrabandă țigări în Irlanda, iar țigările au fost confiscate. Nu a fost/este condamnat pentru delictele menționate.

- 29.10.2010, 19.000 țigări confiscate. A călătorit din Moldova prin Istanbul;
- 27.11.2010, 20.140 țigări confiscate. A călătorit din Moldova prin Istanbul;
- 28.05.2011, 10.900 țigări confiscate. A călătorit din Bacău România;
- 24.06.2011, 6.200 țigări confiscate. A călătorit de la Kiev prin Istanbul;
- 15.10.2011, 11 000 țigări confiscate. A călătorit de la Kiev prin Istanbul.

33. Deși reclamantul a invocat că ar fi vorba despre o altă persoană decât el, instanța de apel, bazându-se pe fotografia anexată la răspunsul menționat și contrapunând-o cu cea din buletinul de identitate a reclamantului, a stabilit că răspunsul Interpolului îl vizează anume pe reclamantul Guzun Chiril.

34. Instanța de apel a reținut că reclamantul Chiril Guzun nu întrunește condiția de a avea o reputație ireproșabilă, în sensul normelor legale incidente, și nu a demonstrat un comportament integru în exercitarea atribuțiilor de serviciu. În acest context, s-a constatat că acesta a tănuțit informații referitoare la introducerea frauduloasă, prin contrabandă, a unor loturi de țigări.

35. Or, conduita etică și integritatea profesională dobândesc o relevanță sporită în domeniul funcției publice, cu atât mai mult în cazul funcționarilor publici cu statut special. Prin urmare, nu poate fi considerată ca având reputație ireproșabilă persoana care a fost recunoscută vinovată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal (abuz de putere sau abuz de serviciu), chiar dacă aceasta a fost liberată de pedeapsă penală ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, în temeiul art. 60 Cod penal. Liberarea de pedeapsă penală nu înlătură constatarea vinovăției și nici consecințele acesteia asupra reputației profesionale.

36. În motivarea actului administrativ contestat se menționează expres sentința de condamnare prin care reclamantul a fost recunoscut vinovat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală, potrivit art. 60 Cod penal. Totodată, este indicată tănuțirea informației privind introducerea prin contrabandă a loturilor de țigări, fapt confirmat în ședința de judecată prin răspunsul Direcției cooperare polițienească internațională a IGP nr. 34/10-16475-21 din 28.08.2021.

37. În aceste condiții, rezultă că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu a făcut uz de un drept discreționar arbitrar. Potrivit cadrului legal aplicabil, raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special pot înceta în cazul prezentării unor documente false, al furnizării de informații denaturate sau al tănuțirii unor fapte ce ar fi împiedicat încadrarea în funcția publică. Prin urmare, încetarea raporturilor de serviciu în speță a intervenit în temeiul legii și în circumstanțe care nu depind de voința părților.

38. Instanța de apel a subliniat că specificul activității Poliției de Frontieră constă în prevenirea, depistarea și contracararea inracțiunilor transfrontaliere, între care se regăsește și contrabanda. Această atribuție este expres prevăzută la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, potrivit căruia Poliția de Frontieră este o autoritate administrativă aflată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, al combaterii migrației ilegale

și al criminalității transfrontalier

39. Instanța de apel a conchis că, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 288/2016, IGPF avea obligația legală de a dispune încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțele speței, această măsură intervenind prin efectul legii, iar nu ca rezultat al exercitării unui drept discreționar.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

40. La 17 martie 2024, Guzun Chiril, reprezentat de avocatul Petru Coșleț a depus recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

41. În motivarea recursului, recurentul a indicat că ordinul de concediere al șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 350ps din 06.09.2021 este ilegal, întrucât temeiul invocat - existența unei condamnări penale - nu mai putea produce efecte juridice. Recurentul susține că sentința Judecătorei Botanica din 26.09.2013 a fost casată de Curtea de Apel Chișinău la 18.05.2016, iar această soluție a fost confirmată de Curtea Supremă de Justiție la 26.10.2016. În aceste condiții, nu mai putea fi invocată existența unor antecedente penale sau interdicția de a ocupa funcții publice.

42. De asemenea, recurentul menționează că, potrivit art. 60, 110 și 111 Cod penal, cel târziu începând cu 02.05.2017, dânsul nu mai poate fi considerat ca având antecedente penale, iar instanțele inferioare au aplicat eronat și prevederile art. 13 lit. f) din Legea nr. 288/2016.

43. În sprijinul recursului se mai arată că documentele prezentate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, inclusiv răspunsul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din 28.08.2021, nu îl vizează pe recurent, ci pe o altă persoană cu același nume, având însă date de identificare diferite. Instanțele au ignorat aceste neconcordanțe și au tras concluzii eronate.

44. Totodată, se invocă faptul că nu a fost prezentată nicio hotărâre din Irlanda care să ateste o condamnare a recurentului, ci doar mențiuni privind confiscări de țigări, care nu constituie dovezi de vinovăție penală. Recurentul susține că i-a fost limitat accesul la probe, întrucât Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a refuzat prezentarea dosarului personal și a documentelor originale provenite de la CCPI, iar instanța a refuzat în mod nejustificat interpelarea și administrarea acestora. În plus, instanța a respins fără motivare cererile de audiere a martorilor, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 CEDO.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

45. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

47. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

48. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

49. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă, încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

50. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Petru Coșleț la data de 1 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 209).

51. Cererea de recurs a fost depusă la data de 17 martie 2024, respectând termenul legal prevăzut. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

52. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

53. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel

contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

54. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

55. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Guzun Chiril, reprezentat de avocatul Petru Coșleț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

57. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

58. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

60. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

61. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

62. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Guzun Chiril, reprezentat de avocatul Petru Coșleț.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă